

ны да придакатъ други отъ новий-а закѣтъ, съ кои-то сѣ описва праздниѣ-а: „Ако зафанешъ да глєдашъ на беззаконїе-то, Господи, кой ще остане? но у тебе є прашанїе-то. — Отъ утреннѣ-тѣ стражѣ до ношѣ-тѣ, отъ утреннѣ-тѣ стражѣ нека чака Израиль Господа.“ И найподиръ, като видѣтъ, че є спасенїе-то близъ, запѣватъ: „защото є у Господа милость, и гольмо є у него избавленїе, и той ще избеаи Израила отъ сички-тѣ неговы беззаконїа; хвалете Господа сички народы.“ Като сѣ отворатъ двери-тѣ пакъ, и като запѣютъ пѣвцы-тѣ славѣ-тѣ на єдносѣща-та троица съ пѣснь-тѣ, какъ є Богъ станалъ человекъ, тогава свѣщенникъ-а вмѣсто обѣщаннаго спасителя излѣзва отъ олтаръ-а, а предъ него дїаконъ-а съсѣ кадилницѣ-тѣ като предтеча, ачи като извика дїаконъ-а: „премѣдрость“, тогава и двама-та пакъ влѣзватъ въ олтаръ-а, а пѣвцы-тѣ зафацатъ чѣднѣ-тѣ пѣснь на Софронїа Іерусалимскїй-а патріархъ:

„Свѣте тихїй, свѣтаѣ славы, безсмертнаго, отца небеснаго, свѣтаго, блаженнаго, Іисусе Хрїсте: пришедше на западъ солнца, видѣвше свѣтъ вечерный, поємъ отца, сына и свѣтаго дѣха, Бога. Достоинъ єси во всѣ времена пѣтъ быти гласы преподобными и пр.“ Тази сила пѣснь живо описва, какъ вмѣсто захожденїе-то на пѣрвый-а свѣтъ, кой то бѣше даденъ родъ человеческомъ, сирѣчь кога-то зафана да претѣмнава на человекскїй родъ, огрѣа за него новъ тихъ свѣтъ въ смнренно-то лице спасителево, кой то заради человек-